

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er min Hensigt, naar Dagsordenen for dette Møde er udtømt, endnu i Dag at ansætte et nyt Møde for med Tingets Samtykke at lade foretage tredje Behandling af det nu behandlede Lovforslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1199; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 2365.)

Fællesudvalgets Indstillinger sattes til Forhandling.

Ordføreren (Piper): Som det ses af den afgivne Betænkning, er der i Fællesudvalget opnaaet Enighed, saa at Lovforslaget med de Ændringer, der foreslaas i Indstillingen fra Fællesudvalget, enstemmigt indstilles til Vedtagelse. Som det ses af Indstillingen, er det i det væsentlige Landstingets Affattelse, der ligger til Grund for den Form, hvori Lovforslaget nu forhaabentlig endelig kan blive vedtaget. Det store Spørgsmaal, der har ligget Folketinget og Landstinget imellem, er jo Folketingets Krav om, at Understøttelserne i Overensstemmelse med, hvad Ministeren oprindeligt havde foreslaaet, skulde tilmaales de paagældende efter et frit Skøn, hvad baade Trangen og Understøttelssummerne angik, medens Flertallet i Landstinget holdt paa, at der skulde være visse Regler at gaa efter baade ved Bestemmelse af Trangen og ved Bestemmelse af, hvilke Understøttelser der skulde ydes. Det er dette sidste Princip, der nu for den overvejende Del bliver gældende, idet vi fra vor Side har bøjet os for Folketingets Krav om, at der i de særlige Overgangstilfælde, hvor enten en nægtet Understøttelse eller en ydet Understøttelse vilde komme til at staa noget grelt overfor de nærliggende Tilfælde, skulde gøres sig et Skøn gældende. Dette har givet sig Udtryk i Ændringsforslag Nr. 2, hvor der siges: „Undtagelsesvis, under særlige Om-

stændigheder, kan det dog ved Kommunalbestyrelsens Skøn afgøres, om en saadan Enke skal anses for trængende, og i bekræftende Tilfælde, om hun skal have den fulde nedenfor nævnte Understøttelse, eller om denne kan nedsættes til Halvdelen.“ Som det ses, er de Tilfælde, hvor Skønnet kan bringes til Anvendelse, meget stærkt begrænsede. Det er kun „undtagelsesvis“, „under særlige Omstændigheder“, det kan blive Tilfældet. Tillige bliver Skønnet ikke frit. Skønnet kan i saadanne Tilfælde gaa ud paa, at vedkommende skal have Understøttelse, eller at hun ikke skal have Understøttelse, men hvis hun skal have Understøttelse, kan denne kun sættes enten til de Beløb, Lovforslaget angiver, eller til Halvdelen af disse. Det kan ikke blive et frit Skøn, der varierer indenfor de i Loven givne Rammer.

Ved Ændringsforslag Nr. 1 er der givet en Tilføjelse til Bestemmelsen om Trangsbedømmelsen, saaledes at man efter dette anser en Enke for trængende, naar hun, som [det oprindeligt var foreslaaet af Landstinget, ikke ejer et Beløb af over 4,000 Kr., dog at hun efter Tilføjelsen foruden disse 4,000 Kr. kan eje 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 er der for det første sket dette, at det Stykke, der i Landstingets Affattelse begynder: „Understøttelsen bortfalder“, skal være et nyt Stykke og ikke glide ind i det foregaaende. Det er nærmest redaktionelt. Det er vistnok ved en Fejltagelse ved Optrykningen, sidste Gang, at dette Stykke er kommet til at begynde i Yderkanten af Linien, hvorved det falder ind under det foregaaende Stykke. Endvidere foreslaas der i dette Ændringsforslag, hvad der ogsaa er redaktionelt, at Ordene „af Hjælpekassen, saafremt denne“ ændres til: „eller af en Hjælpekasse, der“. Der ligger jo ingen Realitet i dette.

Endelig tilføjes der som et nyt Punktum: „Ligeledes kan Understøttelsen bortfalde, naar hendes økonomiske Kaar væsentlig forbedres ved Tilvækst til hendes Formue eller Indtægt, som ikke hidrører fra hendes eget eller hendes Børns Arbejde“. Denne Ændring er indsat for det Tilfælde, at Enken enten ved Arv eller Gevinst i Lotteriet eller ved Gave skulde blive særlig godt stillet, saaledes at alle maatte sige, at en Understøttelse i dette Tilfælde ikke var paa sin Plads.

Ændringsforslag Nr. 4 er en Imødekommen af Folketingets Krav om, at En-